

Hier heb ik helemaal geen tijd voor. Op 12 juli 2006 belt Daniëlle Boudewijn, 20 jaar oud, haar ouders, die op dat moment bovenop de Vesuvius staan, met de mededeling: "Mam, ik ben in het ziekenhuis. Ik word vanmiddag nog met de ambulance naar Daniel Den Hoed gebracht. Ze denken dat ik acute leukemie heb." Dan volgt een lange en intensieve periode van 19 maanden, van ziekenhuisopnamen en bezoeken, zeer zware behandelingen en een stamceltransplantatie uit twee navelstrengen. Daniëlle was de twaalfde in Nederland die stamcellen uit navelstrengen heeft ontvangen, nadat in de Internationale Donorbank, waarin op dat moment 12 miljoen mensen geregistreerd staan, geen matchende donor gevonden is. Uiteindelijk is Daniëlle op 6 februari 2008 overleden. "Hier heb ik helemaal geen tijd voor", is het pakkende en liefdevolle verslag van een moeder, in combinatie met e-mails, dagboekfragmenten en gedichten van Daniëlle. Lilian Boudewijn-Slaats heeft door het reconstrueren van het levensverhaal en het hele ziekteproces een aangrijpend beeld weten te scheppen van het enorme doorzettingsvermogen, de flexibiliteit en het karakter van Daniëlle, haar drang om het leven weer op te pakken, alsmede alle menselijke en gevoelige aspecten, waar een jonge vrouw, haar ouders en broer mee geconfronteerd worden tijdens haar ziekte. De door beeldend kunstenaar Sjoerd van den Boom toegevoegde kunstwerken geven een extra en bijzondere dimensie aan het geheel. Sjoerd is gefascineerd door alle fases van en in het leven en weet dit op een speciale manier te uiten.

Te verkrijgen via:

<https://www.bol.com/nl/nl/p/hier-heb-ik-helemaal-geen-tijd-voor/920000053199731/>

